

Om Kvinders Valgret.

Foredrag holdt i Dansk Kvindesamfund af Hr. Folketingsmand H. Trier.

Kvindernes Valgret er en Folkesag. En saadan maa bygges paa elementære Sandheder, maa, for at kunde fange de mange, gribe i Kraft af det for alle fattelige og ligefremme, som én Gang set kan ses af alle.

En elementær Sandhed er derfor ikke mindre en stor Sandhed, af de Sandheder, Genierne peger paa. Geniets Særpræg er tit kun Evnen til at se tværs igennem eller bort fra gældende Fordomme og lige ind til det oprindelige: de usammensatte Forhold, hvoraf det sammensatte Liv bestaar. Geniets Storhed er tit kun den at kunne se, hvad alle vilde kunne se, hvis de blot havde Geniets Mod til at bruge sine Øjne. Gaar det op for Folk, at Kvinders Valgret er en saadan simpel og naturlig Ting, der falder af sig selv, saa vil ogsaa Kravet derpaa sejre.

Den kan vejes efter tre Hensyn: Retfærdighedshensynet, det pædagogiske Hensyn og det praktiske Hensyn.

Det første Hensyn gaar ud fra, at alt levende har sin Ret, at altsaa Mennesker — selvbevidste Væsener — har Ret til at bestemme sin egen Skæbne eller være med til at bestemme den. Og har man denne Ret, maa man ogsaa kunne udøve den saaledes, at de enkelte samler sig om den, organiserer sig til Gennemførelse af deres Ret. „Men en saadan Ret er ikke at løbe til“, siger mange Mænd, naar der er Tale om Kvinder, „Retten maa altid være i Overensstemmelse med Udviklingstrinnet hos den, der kræver en Ret; ogsaa et Barn har sin Ret, uden at man dog taler om Valgret for det“. Ja vel, Barnet har sin Ret, og den er i Aarhundredernes Løb trængt igennem, hævdet af de voksne og gennemført af dem paa Børnenes Vegne. Er her ikke et Fingerpeg ogsaa med Hensyn til Kvinderne? Kan deres naturlige Ret ikke føres igennem paa fyldestgørende Maade af Mændene paa deres Vegne? Der er dog en Forskel. De voksne, der afgøre noget paa Barnets Vegne, har engang været Børn, har derfor saa at sige endnu Barnet inden i sig, drager det i alt Fald frem inden i sig gennem Erindringen. Men Mænd har aldrig været Kvinder og kan derfor ikke naturligt repræsentere dem. Det bliver en Uretfærdighed at forlange, Kvinderne skal nøjes med en saadan Repræsentation. Det er ingen virkelig Sandhed, naar Mændene tit sige, at det er for Kvindernes egen Skyld, de er mod deres Valgret. De staa i dette Forhold omtrent som Enevoldskonger stod i gamle